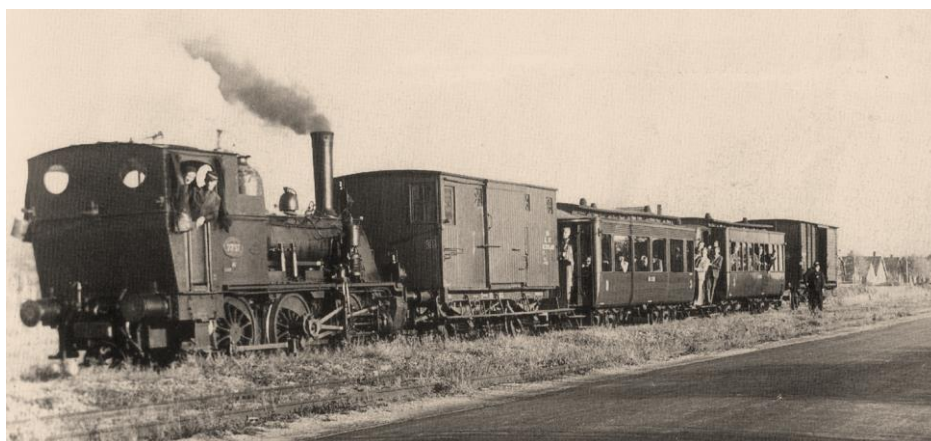

MET DE TRAM NAAR KOEDIJK

JEUGDHERINNERING VAN JAN BOERMAN EN ZIJN BROERTJE

Het was in 1939 en Jan Boerman, 6 jaar oud, woonde met zijn ouders en broertje in Alkmaar. Oom Klaas uit Koedijk was ziek en de familie was van plan bij hem op ziekenbezoek te gaan. Oom Klaas Roos en tante Grietje IJfs woonden in het “dijkhuisje” in Koedijk. Dit huisje stond op het Noordeinde van Koedijk tussen de weg en het kanaal en was het enige woonhuis, dat aan die kant van de weg stond. Het huisje was niet groot, maar toch waren er drie woningen in, alle drie bewoond.

Tram van Alkmaar naar Warmenhuizen

De familie besloot met de tram naar Koedijk te gaan. Een ware belevenis voor de kinderen! Vanaf het station in Alkmaar ging het via de halte Koedijk bij de vlotbrug naar de halte Koedijk Noordeinde.

De rails van de tram lagen in de berm aan de oostkant van de Helderseweg en alleen bij de vlotbrug ging de tram over de weg naar de halte Koedijk en dan weer terug over de weg verder richting Warmenhuizen.

De jongens stonden op het balkon van het personenrijtuig en konden, als de tram door een bocht ging, de locomotief, die Bello werd genoemd, prima zien. Prachtig die locomotief met al die draaiende wielen drijfstangen, het afblazen van de stoom en niet te vergeten de rookpluim uit de schoorsteen.

De rook stonk wel wat, maar als de stoomfluit ging en je toch even moest kijken wat er aan de hand was, vergat je die stank al snel weer.

Bij de halte Koedijk ging de ene tram naar Bergen aan Zee en de andere naar Warmenhuizen. Er werden niet alleen personen vervoerd, maar ook goederen. Voorbij deze halte, richting Warmenhuizen, kon je aan de andere kant van het kanaal de huizen van Koedijk zien. Leuk al die

boerderijen en die huizen en als je geluk had, zag je ook nog een boot varen.

Dan stopte de tram bij de halte Koedijk-Noordeinde en de familie stapte hier uit de wagon. Nu moesten ze alleen nog het kanaal oversteken, een stukje lopen en dan waren ze bij oom en tante in Koedijk.

Een stukje verder stond een bordje met de tekst: "Overzet, groot 5 cent, klein 2 ½ cent". Vlak daarnaast stond een paaltje met een bel. Uiteraard mochten de kinderen de bel luiden. Dit was het teken voor de winkelier/kastelein, die aan de overkant woonde, dat er mensen met de veer overgezet wilden worden. Hij voer dan met de roeiboot naar de overkant van het kanaal en haalde zijn klanten op. Gelukkig hoorde hij de bel en kwam er spoedig aan met zijn bootje.

Overzetveer bij halte Koedijk-Noordeinde

Aan de Koedijker kant van het kanaal gekomen liep de familie nog een stukje en kwam toen aan bij het dijkhuisje van oom Klaas en tante Grietje.

Tante Grietje, die nogal kerks was, stond op deze zondag broeken aan de waslijn te hangen en moeder vroeg haar, of ze soms van haar geloof was gevallen, nu ze de was op zondag aan het doen was. Tante Grietje antwoordde, dat dit niet het geval was, maar dat oom Klaas door de ziekte niet meer "waterdicht" was en dat ze daarom al die broeken moest wassen. Daarna voegde zij hier nog met schalkse blik aan toe, dat wel de "troost" er uit was!

Jantje vroeg aan zijn moeder wat tante hiermee bedoelde, maar kreeg geen antwoord.

Intussen zal hij wel weten wat er mee bedoeld werd.

Ondanks de ziekte van oom Klaas werden het toch een paar gezellige uurtjes in Koedijk en toen de familie weer terugkwam in Alkmaar, konden Jan en zijn broertje terugzien op een prachtige reis met de tram naar Koedijk.

Cor Visser

Met dank aan Jan Boerman